

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Jalencu Marius Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.02.2019-08.04.2019
2. instanța de apel: 15.05.2019-25.06.2019
17.01.2020-13.07.2020
3. instanța de recurs: 24.10.2019 - 10.12.2019
16.09.2020-02.02.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 aprilie 2019, Jalencu Marius Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 2 ani.

În temeiul art. 90 alin.(6) lit. a) Cod penal, a fost obligat Jalencu Marius, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent - organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliu inculpatului.

S-a încasat de la Jalencu Murius în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 1680 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Jalencu Marius, într-un timp și loc nestabilit de către organul de urmărire penală, ilegal a dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora în proporții deosebit de mari, și anume PVP, pe care a păstrat-o fără scop de înstrăinare pînă la 09.12.2018.

La 09.12.2018 ora 17.40, fiind efectuată percheziție în automobilul de marcă „Honda” cu n.î. XXXXX, aflat în posesia și condus de către Jalencu Marius, au fost depistate și ridicate: din interiorul banchetei din spate, în loc camuflat, un pachet din polimer cu dimensiunile cca 18x25cm, în proporție de 1/2 cu substanță sub aspect de cristale de culoare albă, o țigară în interior cu masă de origine vegetală. Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-56 din 19.01.2019, conform căruia, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10 Examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, s-a stabilit că substanța solidă, de culoare albă, ridicată în cadrul percheziției în automobilul cet. Jalencu Marius, reprezintă substanță stupefiantă PVP (a- pirrolidinovalerophenone). Masa substanței stupefiante PVP este de 495,136g. Pe suprafața mucusului de la țigară, ridicat în circumstanțele menționate supra, se conțin urme de substanță stupefiantă rășină de cannabis și substanță Nicotină.

Substanțele stupefiante depistate în circumstanțele expuse supra, au fost procurate, transportate și erau păstrate de către Jalencu Marius, fără scop de înstrăinare.

Cantitatea substanței stupefiante păstrate fără scop de înstrăinare de către Jalencu Marius Xxxxx, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții deosebit de mari.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Jalencu M. au fost încadrate în baza semnelor infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal - *procurarea, transportarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri și cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare, și înstrăinarea ilegală a drogurilor și analogilor acestora, conform indicilor calificativi: acțiuni săvârșite de mai multe persoane și în proporții deosebit de mari.*

Astfel, instanța de judecată a stabilit, că Jalencu M. a comis infracțiunea prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, individualizată prin *„păstrarea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari”.*

3. Împotriva sentinței, a declarat apel, procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanța, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Jalencu M. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit.d) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul a practica activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, deoarece nu cuprinde motivele pe care întemeiază soluția, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică. Instanța de fond în mod eronat a conchis că acțiunile lui Jalencu Marius necesită a fi calificate în baza art.217 alin.(4) lit.b) din Codul penal și nu în baza art.217¹ alin.(4) lit.d) din Codul penal.

Instanța a pus la baza sentinței emise în exclusivitate declarațiile inculpatului Jalencu M., care a indicat că, recunoaște vina, și anume substanța stupefiantă PVP depistată în cadrul percheziției din 09.12.2018 în automobilul, personal îi aparține, însă nu o păstra pentru înstrăinare.

Declarațiile inculpatului Jalencu Marius privind recunoașterea parțială a vinovăției urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, în contextul în care vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, pe deplin este probată prin probele administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate în ședința de judecată, precum și declarațiile lui Jalencu Marius din instanța de judecată sunt contradictorii cu cele făcute la faza de urmărire penală, precum și conțin divergențe esențiale. După cum urmează, la etapa inițială a urmăririi, Jalencu Marius a refuzat de a face declarații în calitate de bănuit/învinuit. Deja la finisarea urmăririi penale a invocat faptul, că substanțele stupefiante depistate în cadrul percheziției în automobilul său le-ar fi primit de la o persoană puțin cunoscută pe nume Golubev Vadim, fiind convins de faptul că această persoană nu va fi identificată de către organul de urmărire penală.

Consideră că, probele prezentate dovedesc integral comiterea infracțiunii de către inculpat, drogurile în cantitate deosebit de mare au fost depistate anume în automobilul în posesia lui Jalencu Marius și ultimul recunoaște că le păstra, însă nu cu scop înstrăinare. Iar scopul de înstrăinare a acestora de către Jalencu Marius consideră că este probat. După cum urmează, martorul Țurcan Dorian a indicat, că imediat după ieșirea lui Jalencu Marius, ultimul a arătat unde sunt drogurile în automobil și expres a indicat, că își recunoaște vina și drogurile urmează să le transmită lui Cioban Anatolie și Maiorov. Inclusiv, conform declarațiilor aceluiași martor Jalencu Marius anterior a avut întâlniri cu Cioban Anatolie, iar la una din întâlniri chiar i-a transmis un pachet. Totodată, însăși Jalencu Marius a confirmat faptul că îl cunoaște Cioban Anatolie.

Mai indică acuzatorul de stat că, este evident faptul, că o cantitate astfel de impunătoare de substanță stupefiantă, nu poate fi păstrată pentru consum personal, cu atât mai mult că nici nu și-a găsit confirmare faptul că Jalencu Marius ar fi consumator de droguri.

Cu atât mai mult, susține că însăși inculpatul Jalencu Marius a indicat în ședința de judecată, că substanța stupefiantă PVP depistată în automobilul său, intenționa doar personal să o consume, iar restul să o restituie pretinsului Golubev Vadim. Prin urmare, se acceptă ipotetic această versiune, atunci oricum intenția lui Jalencu Marius constituie scop de înstrăinare, or, prin înstrăinare se are în vedere orice acțiune în urma căreia posesor-al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2019, apelul a fost admis, a fost casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Jalencu Marius a fost condamnat în baza art. 217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități în domeniul circulației legale a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor

acestora pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării în arestare preventivă de la 09.12.2018 până la 08.04.2018., totodată s-a dispus că cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei, urmează a fi suportate de stat.

5. Nefiind de acord cu decizia, recurs ordinar a declarat avocatul Procopie Zaharia în numele lui Jalencu Marius Xxxxx.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat, fiind casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. În motivarea soluției, instanța de recurs a reținut potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (pct. 1., 2. din decizie), instanța de fond:

a) a constatat sumar, neconcret, neclar și divergent că inculpatul: *„ilegal a dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora în proporții deosebit de mari, și anume PVP..., acstea urmează a fi calificate pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite fără scop de înstrăinare. .., potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-56 din 19.01.2019..., reprezintă substanța stupefiantă PVP (a- pirrolidinovalerophenone), cu masa de 595,136 gr.”*, deci nefiind clar felul și denumirea exactă a substanțelor puse în circulație ilegală - substanțe stupefiante, psihotrope, analogi ai acestora, droguri, etnobotanice sau analogilor acestora;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept concrete invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a admis unele probe și a respins altele.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Totodată, instanța de recurs a reținut, că, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, corect casând total sentința și rejudecând cauza conform regulilor generale, potrivit descriptivului deciziei contestate (pct. 4. din decizie):

a) a constatat sumar, neconcret, neclar și divergent că inculpatul: *„împreună și de comun acord cu alte persoane, inclusiv neidentificate de către organul de urmărire penală, au organizat procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova a drogurilor și analogilor acestora..., ilegal a dobândit... substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora... și anume PVP..., care potrivit raportului de expertiză judiciară s-a stabilit că reprezintă substanță stupefiantă PVP..., cantitatea substanței stupefiante păstrate cu scop de înstrăinare de către Jalencu M., potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă proporții deosebit de mari..., acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 2171 alin. (4) lit. d) Cod*

penal, ca procurarea, transportarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri și cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare a drogurilor și analogilor acestora”, deci nefiind clar cu cine a organizat ilegalitățile imputate, care este esența altor operațiuni ilegale, felul și denumirea exactă a substanțelor puse în circulație ilegală- droguri, analoagele acestora, stupefiante, psihotrope sau analoge ai acestora.

Mai mult, a soluționat cauza în raport cu niște circumstanțe sumare, indicând că: „*probatoriul administrat demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea traficului de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanelor, fără consimțământul acestora, săvârșită în scop de exploatare sexuală comercială, prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane*”, depășind limitele învinuirii formulate inculpatului deoarece, în rechizitoriu nu se regăsesc asemenea împrejurări de fapt și de drept. Ori, potrivit art. 66 alin. (2) pct. (1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă concretă este învinuit;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu jurisprudența națională pe cauze similare (pct. 15, 16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2, din 26.12.2011 - Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora și a precursorilor), neindicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, inclusiv cele invocate ședința instanței de fond și repetate în recursul ordinar (pct. 2., 5. din decizie);

Totodată, constatarea neclară și confuză că: „*scopul de înstrăinare a drogurilor depistate la inculpat, rezultă... și din faptul că acesta nu este la evidența medicului narcolog*”, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi probele scrise de la f.d. 174-176 vol. I, 40, 46, 90 vol.8;

d) a indicat în dispozitiv confuz că: „*cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei, urmează a fi suportate de stat*”, nefiind clar dacă această dispoziție reprezintă o soluție definitivă, inclusiv în raport cu prescripțiile din art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, că cheltuielile judiciare sânt trecute în contul statului, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărârări care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

9. În motivarea soluției instanța de apel a reținut, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Jalencu M. a săvârșit infracțiunea prevăzute de art.217

alin.(4) lit. b) Cod penal, individualizată prin „*păstrarea, transportarea drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora, săvârșite fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari*”.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită vina inculpatului Jalencu M. și pe deplin prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele, și anume: declarațiile martorului Țurcanu Dorian, procesul-verbal de ridicare din 10.12.2018, (f.d.13), procesul-verbal de efectuarea a percheziției în automobilul de model „Honda” cu numărul de înmatriculare XXXXX din 09.12.2018 ora 17.40 (f.d.18-19); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-56 din 19.01.2019 (f.d. 24-27), procesul - verbal de examinare a obiectelor din 24.01.2019 (f.d.30), procesul - verbal de examinare a obiectelor din 24.01.2019(f.d.33).

În contextul precitat, instanța de apel a considerat adevărată existența obiectului material al infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor, astfel că, conform procesului-verbal de percheziție în automobilul de model „Honda” cu numărul de înmatriculare XXXXX din 09.12.2018 ora 17.40, care se afla în posesia inculpatului Jalencu Marius, au fost depistate și ridicate: din interiorul banchetei din spate, în loc camuflat, un pachet din polimer cu dimensiunile cca 18x25cm, în proporție de 1/2 cu substanță sub aspect de cristale de culoare albă, o țigară în interior cu masă de origine vegetală, pașaportul cetățeanului RM Jalencu Marius, pașaportul cetățeanului României Jalencu Marius, telefon mobil de marcă „Iphone” cu nr. IMEIxxxxx.

De asemenea, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-56 din 19.01.2019, s-a stabilit că substanța solidă, de culoare albă, ridicată în cadrul percheziției în automobilul lui Jalencu Marius, reprezintă substanță stupefiantă PVP (a- pirrolidinovalerophenone). Masa substanței stupefiante PVP este de 495,136g, iar pe suprafața mucusului de la țigară, ridicat în circumstanțele menționate supra, se conțin urme de substanță stupefiantă rășină de cannabis și substanță Nicotină.

La fel, instanța de apel a reținut faptul că, însuși inculpatul Jalencu M. a recunoscut că, cunoștea ce era în conținutul plicului care a fost depistat și ridicat în urma percheziției în automobilul său, acest plic cu substanțe narcotice i-a fost oferit ca gaj de către Vadim Golubev, în schimbul la 600 de euro pe care inculpatul i-a împrumutat.

Mai mult ca atât, inculpatul Jalencu M. a mai menționat că, suma împrumutată lui Vadim Golubev urma a fi întoarsă peste 2 luni, iar dînsul a acceptat această ofertă, totodată i-a spus că poate folosi din substanța narcotică până îi va restitui banii, iar între timp ce discutau, Vadim Golubev a rulat o țigară din cannabis. Jalencu M. a refuzat de a fuma deoarece era la volan. Fiind fumată pe jumate, țigara a rămas în automobil, apoi și-au luat la revedere, iar Jalencu Marius Xxxxx și-a continuat drumul spre casă.

În atare conținut, instanța de apel a considerat ca fiind dovedit integral existența obiectului infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, la acest capitol lipsind careva dubii sau neclarități, ținând cont de

probele administrate, în raport cu recunoașterea acestor fapte de către inculpatul Jalencu M.

În contextul elementului constitutiv vizat, instanța de apel a reiterat că, în cadrul urmăririi penale au fost administrate probe suficiente ce atestă transportarea și păstrarea ilegală de către inculpatul Jalencu M., a substanței stupefiante PVP (a-pirrolidinovalerophenone), cu masa de 495,136 g, faptul dat fiind confirmat însuși de către inculpat, dar și nemijlocit urmare a percheziției efectuate în automobilul acestuia de model „Honda” cu numărul de înmatriculare XXXXX, cu atât mai mult ca însuși inculpatul a recunoscut că este consumator de tot felul de substanțe narcotice: marihuană, extaze, heroină, PVP, consumă de la vârsta de 18 ani și este dependent de droguri, însă nu sta la evidența medicului narcolog, astfel că și la capitolul acestui element constitutiv nu s-au constatat careva dubii sau incertitudini.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, latura subiectivă a infracțiunii comise de către Jalencu M., se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii prevăzute la art. 217 Cod penal, se pot exprima în: năzuința făptuitorului de a-și asigura propriul consum de substanțe narcotice sau psihotrope; năzuința făptuitorului de a-și afirma potențialul științific etc. Este necesar ca infracțiunea specificată la art. 217 CP al RM, să fie săvârșită în lipsa scopului de înstrăinare a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope. În prezența acestui scop, cele comise se califică în baza art. 217¹ Cod penal

În cazul de față, instanța de apel reține că, întreg probatoriul administrat în cadrul urmăririi penale, a adeverit cert că, substanța stupefiantă PVP, depistată și ridicată în cadrul percheziției efectuate în automobilul de model „Honda” cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de Jalencu Marius Xxxxx, adeveresc lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor date.

Așa dar, conform relatărilor inculpatului Jalencu Marius Xxxxx, rezultă că l-a tentat faptul că, poate consuma din acele substanțe narcotice, care i-a oferit Vadim Golubev, cu acesta fiind cunoscut încă din Olanda, or, faptul că inculpatul este consumator de droguri, acesta a declarat încă la momentul reținerii, fapt confirmat de martorul Turcanu Dorian.

Totodată, inculpatul nu a negat faptul că îl cunoaște pe Ciobanu Anatolie, dat fiind faptul că locuiesc pe străzi vecine, or, deși, din declarațiile martorului Turcanu Dorian rezultă că la reținerea inculpatului, acesta și-a recunoscut vina și a declarat precum că urmează să le transmită drogurile lui Cioban Anatolie, la caz, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare în baza art.217¹ alin.(4), lit.d) Cod penal, așa cum pledează acuzatorul de stat, or, calificativul pretins - cu scop de înstrăinare, nu poate să fie bazat doar pe declarațiile unui martor, or, alte probe în acest sens, cu certitudine lipsesc.

În continuare, instanța de apel a notat că, din declarațiile martorului Turcanu Dorian rezultă că, petrecând măsuri investigative și anume urmărirea vizuală a figurantului Ciobanu Anatolie, a observat că o persoană de gen masculin, s-a coborât din automobilul Honda, s-a deplasat în spatele mașinii și a scos un pachet de culoare neagră și a urcat în mașina figurantului Ciobanu Anatolie, acolo persoanele

au stat în automobil, au discutat după care persoana neidentificată a coborât și s-a urcat în automobilul Honda plecând într-o direcție necunoscută, iar la coborârea din automobil figurantului Ciobanu Anatolie, persoana neidentificată nu mai avea pachetul în mână.

Or, deși în urma măsurilor operative, a fost stabilită persoana neidentificată ca Jalencu Marius Xxxxx, în cazul dat, acestuia nu poate fi incriminat scopul de înstrăinare a drogurilor, în situația în care, nu rezultă că inculpatul s-a întâlnit cu Ciobanu Anatolie anume pentru a transmite careva substanțe interzise, or, inculpatul nu a negat faptul că îl cunoaște pe acesta, mai mult ca atât, Jalencu Marius Xxxxx a menționat că pe Ciobanu Anatolie îl cunoaște deoarece făceau parte dintr-o asociație iubitori de automobile, întâmplător se întâlneau în Parcul Afganistan și consideră o coincidență că s-au întâlnit în Parcul Afganistan.

În ordinea dată de idei, instanța de apel a stabilit că, nu poate fi incriminată inculpatului Jalencu M. circulația ilegală a drogurilor, anume cu scop de înstrăinare, deoarece pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de fond nu au fost audiați careva martori ce ar specifica că, ar fi procurat droguri anume de la inculpatul Jalencu M., astfel că doar martorul Țurcanu Dorian a declarat precum că la reținerea inculpatului, acesta ar fi recunoscut faptul precum că urmează să transmită drogurile altor persoane.

Pe fundalul celor expuse supra, instanța de apel nu a identificat careva circumstanțe de fapt și de drept, pentru încadrarea acțiunilor inculpatului Jalencu Marius Xxxxx conform elementelor constitutive prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit.d) Cod penal, în contextul în care s-a adeverit lipsa scopului de înstrăinare a drogurilor în acțiunile inculpatului.

Nu poate fi reținută afirmația acuzatorului de stat precum că, o cantitate astfel de impunătoare de substanță stupefiantă, nu poate fi păstrată pentru consum personal, cu atât mai mult că nici nu și-a găsit confirmare faptul că, Jalencu Marius ar fi consumator de droguri, or, în opinia instanței de apel această afirmație este una subiectivă, de vreme ce, deși inculpatul a declarat atât la etapa reținerii, cât și în instanța de fond că întrebuințează droguri, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma că, inculpatul păstra substanță stupefiantă, anume pentru a le înstrăina, or, din relatările inculpatului, el urma să restituie drogurile, după ce persoana pe nume Vadim Golubev urmă să-i restituie mijloace bănești împrumutate în suma de 600 euro, însă putea să întrebuințeze ceva din drogurile date.

Or, în sensul dat, instanța de apel nu poate pune la dubii cele menționate de inculpat, dat fiind faptul că nu au fost administrate probe ce ar confirmă că cele menționate de inculpat sunt declarative și nu corespund realității.

Nu poate fi admisă nici afirmația acuzatorului de stat precum că prin restituirea restului substanței stupefiante PVP pretinsului Golubev Vadim, oricum constituie scop de înstrăinare, or, prin înstrăinare se are în vedere orice acțiune de vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc, iar în speță, acestea acțiuni nu s-au adeverit, doar faptul că inculpatul a păstrat și transportat drogul.

În acesta ordine de idei, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că, la capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, careva încălcări nu au fost identificat, iar în acest sens este aprecierea stării de fapt, și just se conchide asupra existenței în acțiunile lui Jalencu Marius Xxxxx a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4), lit.b) Cod penal al RM.

Așa dar, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Jalencu Marius Xxxxx a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost judecat.

Instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 3 ani.

Însă, instanța de apel a mai reținut și faptul, că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă, în temeiul art.90 Cod penal, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Jalencu M., v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei stabilite de instanța de fond.

10. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel a procurorului, a admis o eroare de drept la motivarea soluției de respingere ca fiind nefondat a apelului declarat de către procuror și respectiv a ignorat neargumentat observațiile cu vocație de indicații făcute în procedura anterioară de către Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra legalității sentinței prin decizia sa din 10 decembrie 2019;

- din textul deciziei recurate rezultă că, instanța de apel a descris o parte din probele administrate la etapa cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel, însă la fel ca și instanța de fond nu le-a supus unei analize ample în ordinea stabilită la art.101 Cod de procedură penală, pe fiecare în parte din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

- unele probe administrate de către partea acuzării nemijlocit în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de fond au fost ignorate de către instanța de apel atât din perspectiva descrierii/consemnării lor desfășurate în partea descriptivă a deciziei recurate cât și din perspectiva aprecierii acestora;

- instanța de apel a consemnat autentic și enumerat o parte semnificativă din probele acuzării, ceea ce nu reprezintă o motivare în corespundere cu rigorile art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului;

- în cadrul urmăririi penale, cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil faptul că Jalencu Marius, urmare a înțelegerii prealabile cu alte persoane, într-un timp și loc nestabil de către organul de urmărire penală, ilegal a dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punere în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul Republicii Moldova substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora în proporții deosebit de mari, și anume PVP pe care a păstrat-o cu scop de înstrăinare până la data de 9 decembrie 2018, când acțiunile sale prejudiciabile au fost curmate de către agenții statului;

- din actele cauzei penale, agenții statului au depistat la data de 9 decembrie 2018, în mijlocul de transport condus de către Jalencu Marius (sub bancheta pasagerului) un pachet din polimer cu dimensiunea de 18x25 cm, în care se afla o substanță solidă de culoare albă sub formă de cristale care ulterior s-a constatat că, constituie substanță stupefiantă PVP cu greutatea de 495,136 gr.;

-instanța de fond urma să stabilească în afara oricărui dubiu rezonabil dacă substanța respectivă era posedată de către Jalencu Marius cu sau fără scop de înstrăinare;

- instanța de fond a eșuat în argumentarea înțeleaptă asupra încadrării faptei efectiv săvârșite de către inculpatul Jalencu Marius, iar instanța de apel nemotivat nu a intervenit în vederea remedierii erorii respective;

- instanța de fond nu a evaluat/apreciat corespunzător probele administrate de către partea acuzării, din care rezultau suficiente informații că substanțele interzise în circuitul civil liber, depistate la data de 9 decembrie 2018 în vehiculul lui Jalencu Marius era destinată înstrăinării;

- martorul Țurcanu Dorian a declarat constant, atât la etapa urmăririi penale, cât și la cea a cercetărilor judecătorești în fața instanței de fond că după stoparea automobilului conduse de către Jalencu Marius și reținerea lui de către colaboratorii de poliție, ultimul numit (Jalencu Marius) a declarat că este gata să colaboreze cu organul de urmărire penală, afirmând că substanțele stupefiante trebuie să le transmită lui Cioban Anatolie și unui oarecare Maiorov;

- la aprecierea acestei probe, instanța de fond trebuia să țină cont de faptul că martorul Țurcanu Dorian nu a avut absolut nici un interes în prezenta cauză penală, inclusiv de a crea probe care să-l incrimineze neîntemeiat pe inculpat, mai cu seamă că la momentul derulării evenimentelor erau celegi cu inculpatul Jalencu Marius, ultimul numit activând tot în funcție de ofițer de investigație doar că într-o altă subdiviziune a Ministerului Afacerilor Interne în cadrul Inspectoratului de poliție Hîncești);

- instanța de fond trebuia să țină cont și de faptul că, stoparea mijlocului de transport condus de către Jalencu Marius a fost realizată nu întâmplător, or, acesta (inculpatul Jalencu Marius) era deja de o anumită perioadă de timp în vizorul autorităților de combatere a infracționalității;

- instanța de fond nu a ținut cont de modalitatea de derulare a evenimentelor în ziua curmării activității prejudiciabile a inculpatului Jalencu Marius;

-reținerea inculpatului a avut loc la intrarea în mun.Chisinău, din direcția părții de teritoriu controlat de către autoritățile nerecunoscute ale Republicii Moldovenești Nistrene(denumire desprinsă din legea specială), pe strada Vadul lui Vodă;

- instanța de fond urma să rețină că, inculpatul Jalencu Marius, în ziua reținerii sale s-a deplasat în Ucraina și a revenit de la acea destinație în scurt timp, peste teritoriul controlat de către autoritățile nerecunoscute ale Republicii Moldovenești Nistrene, fapt ce induce asupra raționamentului că Jalencu Marius a transportat substanțele interzise cel puțin de pe teritoriul necontrolat de către autoritățile constituționale ale Republicii Moldova;

- instanța de fond nu s-a pronunțat în general, limitându-se doar la consemnarea în partea descriptivă a sentinței a conținutului procesului-verbal de examinare a pașaportului lui Jalencu Marius din care rezultau înscrierile menționate în ultimul alineat;

- declarațiile inculpatului Jalencu Marius despre primirea substanțelor interzise în circuitul civil de la un oarecare Vadim Golubev pe teritoriul magazinului „Linela” cu puțin timp înainte de reținerea lui de către colaboratorii de poliție nu au susținere factologică, devreme ce organul de urmărire penală nu ar fi reușit într-o perioadă de timp restrânsă să sesizeze procurorul despre dobândirea informațiilor privind primirea de către Jalencu Marius a unei pungi cu droguri de la o oarecare persoană, să obțină ordonanța procurorului(care își are sediul pe str. Teilor din sectorul Botanica al mun.Chișinău) de efectuare a percheziției în caz care nu suferă amânare și să se deplaseze la ieșirea din mun.Chișinău pe str.Vadul lui

Vodă pentru stoparea automobilului condus de către Jalencu Marius și percheziționarea lui;

- acuzatorul de stat care a reprezentat învinuirea în fața instanței de apel, a solicitat instanței examinarea cauzei penale în procedura generală stabilită pentru prima instanță, cu audierea repetată a martorului Țurcanu Dorian căruia a intenționat să-i adreseze întrebări referitor la circumstanțele reținerii lui Jalencu Marius, ce prezintă relevanță pentru consolidarea învinuirii, demers pe care instanța de apel l-a respins neîntemeiat. În acest sens, instanța de apel a lipsit partea acuzării de posibilitatea de a aduce claritate asupra circumstanțelor de fapt a cazului pe care instanța de fond le-a constatat confuz, prin ce a încălcat grav prevederile art.314 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală;

- situația de fapt la rejudecarea acesei cauze penale în cea de-a doua procedură de apel a rămas exact aceeași ca și cea reținută de către instanța de recurs prin decizia sa din 10 decembrie 2019;

- instanța de apel nu a argumentat asupra modificării unor împrejurări de fapt ale cazului judecat și nici afectarea speței de alte împrejurări de drept ce ar induce asupra netemeinicii apelului declarat de către procuror;

- instanța de fond nu și-a fundamentat sentința pe declarațiile martorului Țurcanu Dorian, însă nu a argumentat din care motiv a procedat de o asemenea manieră;

- instanța de fond nu și-a motivat clar sentința atunci când a reținut în acțiunile inculpatului Jalencu Marius păstrarea, experimentarea, transportarea etnobotanicelor sau analoșelor lor;

- din descrierea faptei criminale, considerate ca fiind dovedită, nu rezultă elemente de experimentare cu substanțe interzise în circuitul civil firesc;

- argumentul instanței despre săvârșirea de către inculpatul Jalencu Marius a unei infracțiuni mai puțin grave, este contrazis chiar de sancțiunea normei prevăzută la art.217 alin.(4) Cod penal, care prevede pentru persoanele fizice o pedeapsă maximă de 6 ani. Din perspectiva prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea pentru care legea penală prevede pedeapsă mai mare decât 5 ani închisoare este prin definiție una gravă;

- instanța de fond pune la baza individualizării pedepsei penale sub formă de închisoare, numită inculpatului Jalencu Marius, faptul că acesta pentru prima dată este tras la răspundere penală și pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vinovăția;

- în același timp, aceeași instanță de fond, la individualizarea/stabilirea modalității de executare de către inculpatul Jalencu Marius a pedepsei închisorii, ține cont de recunoașterea vinovăției, căința activă, de faptul că a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, a dat asigurări că nu v-a mai comite fapte antisociale.

- acuzarea de stat consideră că instanța de apel greșit a ignorat argumentele expuse în apelul declarat de către procuror, aceasta devreme ce argumentele invocate în sprijinul soluției recurate dispuse vin în contradicție împrejurările de fapt și de drept ale cauzei.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

11. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din cuprinsul recursului declarat de către procuror se reține, că aceasta menționează ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, indicând faptul că instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, nu a respectat indicațiile instanței de recurs, neapreciind corespunzător probele, nu a motivat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, astfel acțiunile inculpatului uramau a fi încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, semnalând astfel și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței de vinovăție a lui Jalencu M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Astfel, instanța de apel, respectând indicațiile instanței de recurs, reținând circumstanțele de fapt ale cauzei, și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Jalencu M., este vinovat anume de săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, iar decizia instanței de apel cuprinde fapta constatată, astfel partea descriptivă a deciziei cuprinde, în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Din textul recursului declarat sub aspectul prezenței temeiului de casare prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit reține că, recurentul semnalează, precum că reieșind din probele administrate în cauză acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, iar din probele administrate în cauză, rezultă suficiente informații că substanțele interzise în circuitul civil liber, depistate la 09.12.2018, în vehiculul lui Jalencu M., erau destinate înstrăinării.

Analizând criticile invocate de către procuror, prin prisma incidenței temeiului de casare invocat, instanța de recurs menționează că acestea, de fapt, au constituit obiect de studiu în instanța de apel și asupra cărora în decizia adoptată, instanța de apel s-a expus argumentat.

În cauza supusă judecării Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia de menținere a sentinței privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Astfel, nu este fondată critica recurentului, în sensul pretinderii că nu au fost evaluate suficient probele și nu a fost stabilit în afara oricărui dubiu, dacă substanța respectivă era posedată de către Jalencu M. cu sau fără scop de înstrăinare, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor.

La alegațiile date, instanța de recurs menționează, că acestea au constituit obiect de discuție în cadrul instanțelor de fond, asupra cărora instanțele de judecată s-au expus suficient și argumentat și cărora le-au fost acordate o atenție deosebită, precum rezultă din materialele cauzei și hotărârile adoptate în speța dată. Deci, reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal nu se poate îndepărta de la concluziile privind lipsa scopului de înstrăinare a drogurilor, în acțiunile inculpatului, deoarece conform relatărilor inculpatului Jalencu Marius, rezultă că l-a tentat faptul că, poate consuma din acele substanțe narcotice, care i-a oferit Vadim Golubev, cu acesta fiind cunoscut încă din Olanda, or, faptul că inculpatul este consumator de droguri, acesta a declarat încă la momentul reținerii, fapt confirmat de martorul Țurcanu Dorian. Totodată, inculpatul nu a negat faptul că, îl cunoaște pe Ciobanu Anatolie, dat fiind că, locuiesc pe străzi vecine, or, deși, din declarațiile martorului Țurcanu Dorian rezultă, că la reținerea inculpatului, acesta și-a recunoscut vina și a declarat precum că, urmează să le transmită drogurile lui Cioban Anatolie, la caz, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare în baza art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, așa cum pledează acuzatorul de stat, or,

calificativul pretins - cu scop de înstrăinare, nu poate să fie bazat doar pe declarațiile unui martor, or, alte probe în acest sens, lipsesc, din care considerent Colegiul penal respinge critica recurentului, precum că nu au fost apreciate declarațiile martorului Țurcanu Dorian.

Referitor la invocările autorului recursului, precum că nu s-a ținut cont de faptul, că stoparea mijlocului de transport condus de către Jalencu M. a fost realizată nu întâmplător, acesta fiind de o perioadă în vizorul autorităților, Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus și la acest aspect, precum că din declarațiile martorului Țurcanu Dorian rezultă că, petrecând măsuri investigative și anume urmărirea vizuală a figurantului Ciobanu Anatolie, a observat că o persoană de gen masculin, s-a coborât din automobilul Honda, s-a deplasat în spatele mașinii și a scos un pachet de culoare neagră și a urcat în mașina figurantului Ciobanu Anatolie, acolo persoanele au stat în automobil, au discutat, după care persoana neidentificată a coborât și s-a urcat în automobilul Honda, plecând într-o direcție necunoscută, iar la coborârea din automobil figurantului Ciobanu Anatolie, persoana neidentificată nu mai avea pachetul în mână. Or, deși în urma măsurilor operative, a fost stabilită persoana neidentificată ca Jalencu M., în cazul dat, acestuia nu i se poate incrimina scopul de înstrăinare a drogurilor, în situația în care, nu rezultă că inculpatul s-a întâlnit cu Ciobanu Anatolie, anume pentru a transmite careva substanțe interzise, or, inculpatul nu a negat faptul că, îl cunoaște pe acesta, mai mult ca atât, Jalencu M. a menționat că, pe Ciobanu Anatolie îl cunoaște, deoarece făceau parte dintr-o asociație de iubitori de automobile, întâmplător se întâlneau în Parcul Afganistan și consideră o coincidență că, s-au întâlnit în Parcul Afganistan.

Astfel, instanțele de judecată justificat au conchis, că nu poate fi incriminată inculpatului Jalencu M. circulația ilegală a drogurilor, anume cu scop de înstrăinare, deoarece pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de fond nu au fost audiați careva martori ce ar specifica că, ar fi procurat droguri anume de la inculpatul Jalencu Marius, astfel că doar martorul Țurcanu Dorian a declarat că, la reținerea inculpatului, acesta ar fi recunoscut faptul, precum că urmează să transmită drogurile altor persoane. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs respinge critica recurentului, precum că nu au fost evaluate corespunzător probele administrate de către partea apărării.

Nu pot fi reținute ca întemeiate de către Colegiul penal, argumentele procurorului invocate în prezentul recurs referitoare la faptul, că instanța de fond nu și-a motivat clar sentința atunci când a reținut în acțiunile inculpatului Jalencu M. păstrarea, experimentarea, transportarea etnobotanicelor sau analoagelor lor. La aceste alegații, Colegiul notează, că la f.d. 186 v. I, în sentință, este indicat „*Instanța încadrează acțiunile lui Jalencu M. în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal- păstrarea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari*”, mai mult ca atât la examinarea cauzei în instanța de apel, această instanță în hotărârea adoptată, la f.d.64 aliniatul 2 și f.d. 67 aliniatul 3, a făcut aceleași concluzii, mai mult ca atât la f.d.73, în decizie, s-a expus și asupra

modalităților normative, precum: păstrarea și transportarea, în final concluzionând că *„în cadrul urmăririi penale au fost administrate probe suficiente ce atestă transportarea și păstrarea ilegală de către inculpatul Jalencu Marius Xxxxx, a substanței stupefiante PVP (a- pirrolidinovalerophenone), cu masa de 495,136 g, faptul dat fiind confirmat însuși de către inculpat, dar și nemijlocit urmare a percheziției efectuate în automobilul acestuia de model „Honda” cu numărul de înmatriculare XXXXX, cu atât mai mult ca însuși inculpatul a recunoscut că este consumator de tot felul de substanțe narcotice: marihuană, extaze, heroină, PVP, consumă de la vârsta de 18 ani și este dependent de droguri, însă nu sta la evidența medicului narcolog, astfel că și la capitolul acestui element constitutiv nu s-au constatat careva dubii sau incertitudini.”*

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele procurorului, cu privire la faptul că, instanța de apel neîntemeiat a respins cererea referitor la audierea repetată a martorului Țurcanu D.

La criticile recurentului menționate supra, Colegiul penal lărgit relevă, că dreptul la audierea martorilor se prezintă ca unul subsecvent principiului contradictorialității procesului penal și dreptul la egalitatea armelor în cadrul procesului, fiind reglementat de art. 6§3 lit. d) al Convenției europene, reprezentând și un aspect special al dreptului consacrat de art. 6§1, și urmează a fi evaluat ori de câte ori se analizează echitatea unei proceduri penale.

Colegiul penal analizând conținutul procesului-verbal al ședințelor de judecată în instanța de apel, în cadrul ședinței din data de 13.07.2020, a fost respins demersul procurorului cu privire la audierea martorilor Țurcanu D. și Golubev V. Astfel, Colegiul penal reține că, martorul Țurcanu D. a fost audiat în cadrul primei instanțe, iar procurorul a dispus de posibilitățile egale cu partea apărării, să ofere întrebări și să audieze răspunsurile martorului în cauză.

Astfel, în jurisprudența sa, atât Comisia, cât și Curtea Europeană au stabilit că revine, în primul rând, jurisdicțiilor naționale să aprecieze elementele de probă pe care le administrează într-un proces și relevanța celor pe care partea ar vrea să le mai producă, în special cu privire la numărul de martori propuși de el. Astfel, se lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia relevanța unei „oferte de probă”, în măsura compatibilității ei cu noțiunea de „proces echitabil”.

La fel, Colegiul penal reține că, autorul recursului indică și faptul că, hotărârea instanței de apel nu cuprinde motive legale și în partea individualizării pedepsei inculpatului.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea nici acest temei pentru recurs invocat, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilindu-i întemeiat în limitele sancțiunii normei de care a fost recunoscut vinovat și ținând cont de prevederile art. 78 Cod penal, pedeapsa de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul modului de executare a pedepsei inculpatului, aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, clasificându-se ca infracțiune gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, fapt menționat și în sentință la f.d.187 v. I, la fel și în decizie (f.d. f.d.77 v. II).

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele*

condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal lărgit atestă că, inculpatul a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza supusă judecării, instanțele de fond au conchis, că inculpatului Jalencu M., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că, este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au reținut faptul că, în privința inculpatului nu au fost identificate careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că, inculpatul anterior nu a fost judecat, fiind atras la răspundere penală pentru prima dată.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând faptul că, inculpatul anterior nu a fost judecat, împrejurare ce a

permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul, Jalencu M., iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat de către procuror, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

12. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Jalencu Marius Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 martie 2021.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privind-l pe **Jalencu Marius Xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2021, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2020, în cauza penală privind-l pe Jalencu Marius Xxxxx.

Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, urma a fi admis, cu casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

2. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 aprilie 2019, Jalencu M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 2 ani.

În temeiul art. 90 alin.(6) lit. a) Cod penal, a fost obligat Jalencu Marius, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent - organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliu inculpatului.

S-a încasat de la Jalencu Murius în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 1680 lei.

3. Instanța de apel, în al doilea set de proceduri, prin decizia adoptată la 13 iulie 2020, a respins ca nefondat apelul declarat și a menținut sentința.

4. Analizând textul deciziei recurate (f.d. 62-78 v. II), în coraport cu motivele invocate de procuror, se atestă că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, evidențiez că, încadrarea juridică a faptei este crucială în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din

Convenția Europeană. Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice, atât în sensul atenuării, cât și a agravării, urmează a fi minuțios analizată și argumentată de instanță.

Pe de altă parte, consider că, instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu și necesitatea recalificării faptelor în baza altei norme penale, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat se încadrează în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, după cum pledează procurorul, sau urmează a fi reținută altă calificare în sarcina lui Jalencu M.

Astfel, constat că, instanța de apel a menținut sentința, fără a respecta indicațiile instanței de recurs din 10 decembrie 2019, prin care s-a menționat, că *"potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (pct. 1., 2. din decizie), instanța de fond: a) a constatat sumar, neconcret, neclar și divergent că inculpatul: „ilegal a dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora în proporții deosebit de mari, și anume PVP..., acstea urmează a fi calificate pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite fără scop de înstrăinare. .., potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-56 din 19.01.2019..., reprezintă substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), cu masa de 595,136 gr.", deci nefiind clar felul și denumirea exactă a substanțelor puse în circulație ilegală - substanțe stupefiante, psihotrope, analogi ai acestora, droguri, etnobotanice sau analogilor acestora; b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept concrete invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a admis unele probe și a respins altele. Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția."*

Mai mult ca atât, constat și faptul că, în ședința de judecată a instanței de apel, procurorul a solicitat audierea repetată a martorului Țurcanu D. și Golubev V., însă instanța de apel contrar prevederilor art. 414 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, a respins demersul procurorului. Mai mult ca atât, constat și faptul că lipsește o motivare a respingerii demersului procurorului de a audia martorii la etapa judecării apelului.

La fel, instanța de apel nu a analizat aspectele învinuirii înaintate lui Jalencu M. prin rechizitoriu, totodată instanța de apel nu a evaluat toate probele și nu a efectuat o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea

asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz, precum și în instanța de apel. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

La fel, în susținerea concluziilor sale privind recalificarea acțiunilor inculpatului, instanța de apel, la f.d. 75 v. II, în decizie a indicat că „... *deși inculpatul a declarat atât la etapa reținerii, cât și în instanța de fond că întrebuințează droguri, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma că inculpatul păstra substanța stupefiantă anume pentru a o înstrăina*”. În continuarea ideilor, instanța de apel, face concluzii contradictorii, astfel a constatat că „... *or, din relatările inculpatului, el urma să restituie drogurile, după ce persoana pe nume Vadim Golubev urma să-i restituie mijloacele bănești împrumutate în sumă de 600 euro...*”

Reieșind din cele expuse, constat că instanța de apel pe de o parte indică faptul că, inculpatul întrebuințează droguri, iar pe de altă parte stabilește că, inculpatul urma să restituie drogurile, după ce Vadim Golubev urma să-i restituie mijloacele bănești, expunând în decizie constatări contradictorii, fără a lua în considerație și faptul că, reieșind din confirmarea (f.d.51 v. I), inculpatul Jalencu M. nu se află la evidență ca consumator de substanțe stupefiante.

Astfel, potrivit teoriei penale, despre prezența scopului de înstrăinare pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente și circumstanța că făptuitorul nu suferă de narcomanie.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, procurarea de droguri, etnobotanice sau analogii acestora este considerată obținerea lor de către o persoană printr-o tranzacție ilicită (cumpărare, primire cu titlu de împrumut, de cadou sau în schimbul altor mărfuri și obiecte, precum și în calitate de mijloc de decontare reciprocă pentru o lucrare realizată, un serviciu prestat sau ca rambursare a datoriei etc.), în urma căreia aceasta devine posesorul acestor substanțe.

Mai mult ca atât, intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc.

La fel, din conținutul deciziei instanței de apel se atestă, că la pronunțarea deciziei, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de apel, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, nu a dat o apreciere personalității inculpatului în coroborare cu pericolul social sporit al infracțiunii comise, care la data săvârșirii infracțiunii era angajat în calitate de ofițer de investigații al IP Hîncești.

Astfel consider că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și

conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena